



En Barcelona, a 21 d'Octubre de 2026

La Federació Catalana de Caça reclama rigor i responsabilitat davant les recents acusacions sobre la davallada de les aus aquàtiques al Delta de l'Ebre

Davant les recents declaracions de diverses entitats ecologistes que atribueixen a l'activitat cinegètica la davallada de les poblacions d'aus aquàtiques i reclamen restriccions a la caça de determinades espècies al Delta de l'Ebre, la Federació Catalana de Caça rebutja aquestes acusacions generalitzades i reclama que el debat s'abordi amb rigor científic, transparència i responsabilitat.

La Federació Catalana de Caça rebutja les generalitzacions que responsabilitzen el conjunt del col·lectiu caçador de problemes ambientals complexos sense disposar de dades contrastades que n'acreditin la responsabilitat. La conservació de les aus aquàtiques exigeix diagnòstics rigorosos, mesures eficaces i la implicació de tots els agents que intervenen en la gestió del territori.

Responsabilitat cinegètica i compromís amb la conservació

La Federació defensa una pràctica cinegètica responsable, basada en la correcta identificació de les espècies, el coneixement del territori i el compliment de la normativa vigent, i rebutja rotundament qualsevol captura intencionada d'espècies no cinegètiques o protegides. Qualsevol conducta que vulneri la legalitat ha de ser investigada i comportar les responsabilitats corresponents. Tanmateix, els episodis concrets o les acusacions no acreditades no poden servir per qüestionar el rigor del conjunt dels caçadors federats, ja que les actuacions il·legals s'han d'abordar de manera individualitzada i distingir clarament de la pràctica de la caça legal i responsable que defensa la Federació.

Davant els qüestionaments sobre el compromís del sector amb la conservació de la fauna, la Federació recorda que participa en el seguiment de les poblacions d'aus i en l'adopció de mesures per prevenir captures accidentals. En el cas dels exemplars d'espècies amb mesures de conservació esmentats recentment al Delta de l'Ebre, la Federació vol posar de manifest que es tenia constància de la seva presència i s'havien previst actuacions per evitar-ne la captura accidental. Per això, no és just presentar el col·lectiu caçador com si fos aliè a la protecció d'aquestes espècies.

La Federació considera, a més, que no es pot concloure que la presència d'aquests exemplars al Delta comprometi necessàriament la seva supervivència pel simple fet que s'hi desenvolupi activitat cinegètica. Cal analitzar cada cas a partir de dades científiques, tenint en compte la situació de l'espècie en el conjunt de la seva àrea de distribució i l'estat de les seves poblacions. L'existència de poblacions d'aquestes espècies protegides, que si estan consolidades en altres territoris de l'Estat espanyol, on es practica la caça d'altres espècies cinegètiques, posa de manifest la necessitat d'analitzar cada situació en el seu context i de no atribuir a l'activitat cinegètica un impacte sobre les espècies amb mesures de conservació sense haver-lo acreditat amb dades contrastables. La Federació defensa, per tant, que qualsevol afirmació sobre els riscos per a aquestes espècies s'ha de fonamentar en evidències científiques i no en atribucions genèriques que presentin la caça com una amenaça sense haver-ne acreditat l'impacte.



Rigor científic per determinar les causes de la davallada

Pel que fa a les dades sobre captures i evolució de les poblacions, la Federació reclama transparència sobre la seva procedència, l'àmbit geogràfic i temporal, les espècies incloses i la metodologia emprada. També considera imprescindible diferenciar entre el nombre d'exemplars capturats i l'evolució demogràfica de les poblacions. Les dades i les conclusions que se'n deriven han de ser verificables abans d'utilitzar-se per justificar prohibicions o restriccions. Considerem que el debat no hauria de centrar-se a generar impacte mediàtic o a justificar restriccions a partir de dades insuficientment contextualitzades, sinó a identificar les causes reals de la davallada de les poblacions d'aus i a promoure actuacions que contribueixin efectivament a la seva recuperació.

La davallada de les poblacions d'aus aquàtiques no es pot atribuir únicament a la pressió cinegètica sense analitzar altres factors que hi poden intervenir, com ara la qualitat i disponibilitat dels hàbitats, els nivells d'aigua, les condicions dels arrossars i les llacunes, els recursos alimentaris, el canvi climàtic o les alteracions de les rutes migratòries. També cal considerar l'evolució de les poblacions a les zones de reproducció, migració i hivernada.

Això no significa que no s'hagi d'avaluar l'impacte de la caça, sinó que aquesta anàlisi s'ha de fer amb dades contrastades i dins d'una avaluació global de les causes que poden afectar cada espècie.

La gestió cinegètica i el manteniment dels hàbitats

La Federació considera imprescindible posar en valor el paper de la gestió dels terrenys vinculats a l'activitat cinegètica en el manteniment dels hàbitats d'alimentació de les aus aquàtiques, especialment durant la hivernada. Aquesta gestió contribueix a garantir una oferta alimentària que afavoreix l'arribada i l'establiment de les aus migratòries al Delta de l'Ebre i que pot ser determinant per sostenir les poblacions que hi hivernen.

Sense aquesta aportació, caldria avaluar si el sistema deltaic disposaria de prou recursos per mantenir les poblacions actuals. L'abandonament o la modificació d'aquestes pràctiques podria reduir la disponibilitat d'aliment i agreujar la davallada d'algunes espècies. Per això, qualsevol restricció hauria de valorar també les possibles conseqüències sobre els hàbitats i els recursos alimentaris dels quals es beneficia el conjunt de les aus aquàtiques.

Aquesta funció de conservació és compatible amb una gestió selectiva de les poblacions quan sigui necessària per compatibilitzar la presència de fauna amb l'activitat agrícola. Mentre que la millora dels hàbitats beneficia el conjunt de les aus aquàtiques, les actuacions de control s'han d'adreçar específicament a les espècies que poden ocasionar danys als cultius o generar altres conflictes, d'acord amb criteris tècnics i amb la normativa aplicable. Qualsevol limitació de l'activitat cinegètica ha de valorar tant els seus efectes sobre la gestió d'aquestes poblacions com les conseqüències que podria tenir la seva restricció, inclosos els impactes sobre l'activitat agrària i els possibles riscos sanitaris associats a concentracions excessives d'algunes espècies.

Per aquest motiu, la Federació exposa que el debat sobre la recuperació de les poblacions d'aus vagi més enllà de la pressió cinegètica i incorpori també la gestió del territori i l'avaluació dels resultats de les polítiques de conservació que apliquen les administracions competents al Delta de l'Ebre. Si l'objectiu compartit és recuperar aquestes poblacions, cal identificar les causes concretes de la seva davallada i actuar-



hi amb mesures eficaces, avaluables i adaptades a les necessitats de cada espècie, amb la implicació de tots els agents competents. Les restriccions cinegètiques, quan estiguin justificades per evidències sòlides, poden formar part de les mesures de conservació, però no han de substituir una anàlisi global dels problemes ambientals del territori.

La Federació reclama cooperació i decisions basades en evidències

La Federació Catalana de Caça recopila mensualment dades sobre les poblacions d'aus aquàtiques, amb l'objectiu de contribuir al seguiment de la seva evolució i aportar informació rellevant sobre les espècies i els seus hàbitats. En aquesta línia, la Federació participa en el projecte Aquaves, una campanya de seguiment finançada per Mutuasport i dirigida per la Fundación Artemisan, que té com a objectiu estendre a escala estatal les metodologies de seguiment que es duen a terme al Delta de l'Ebre, reforçant la professionalitat dels procediments i el rigor de les dades recollides.

Aquestes tasques de seguiment, juntament amb els projectes de conservació que impulsa, posa de manifest la implicació del sector cinegètic en el coneixement del territori i la protecció de la biodiversitat. Per aquest motiu, la Federació reclama que les dades recopilades i els resultats dels estudis realitzats s'incorporin al debat sobre el futur de les aus aquàtiques del Delta, i que les decisions sobre gestió cinegètica i conservació es basin en evidències contrastables.

La Federació també considera que les entitats que reben ajuts públics han d'actuar amb transparència i responsabilitat. Els recursos públics han de contribuir a la conservació del medi natural i a la cooperació entre els agents implicats, no a fomentar la confrontació ni la desqualificació entre sectors. Aquesta preocupació és especialment rellevant quan es qüestiona l'activitat cinegètica a partir d'interpretacions parcials o d'atribucions que no compten amb prou evidències. El fet que sigui fàcil assenyalar la caça no justifica que se li atribueixi, sense una anàlisi rigorosa, la responsabilitat exclusiva sobre la davallada de les poblacions d'aus. La Federació considera inacceptable que aquest tipus de plantejaments contribueixin a deteriorar la imatge pública d'una activitat legalment reconeguda, regulada i plenament lícita, sense tenir en compte el conjunt de factors que intervenen en una problemàtica ambiental complexa.

La Federació Catalana de Caça es posa a disposició de les administracions i dels agents implicats per participar en un debat tècnic i constructiu sobre el futur de les aus aquàtiques del Delta de l'Ebre. Defensa que les decisions s'han de fonamentar en dades verificables, criteris científics i una avaluació integral dels factors que afecten les poblacions.

La Federació continuarà posant en valor els caçadors federats davant les acusacions generalitzades i reivindicant el paper del sector cinegètic en la gestió i la conservació de la fauna, des del rigor, la responsabilitat i la voluntat de situar la protecció del medi natural per damunt de la confrontació entre col·lectius.

Joaquín Zarzoso Espinal

President Federació Catalana de Caça